

Parlem sense embuts

written by Pere Grau i Rovira | 5 de juliol de 2024

Preveient que (dolgui o no) anem abocats a noves eleccions a l'octubre, proposava aquí fa poc que els partits fessin una crida conjunta als independentistes decebuts, aclarint les funestes conseqüències de l'abstenció electoral. El lema podria ser: "Si ens feu més forts, podem fer més i més de pressa". La reunió Puigdemont-Junqueras a la Catalunya del Nord obria a més un punt d'esperança sobre una possible entesa estratègica dels dos partits. Però sobre totes aquestes possibilitats s'ha obert ara un enorme interrogant, amb l'afer dels "cartells Maragall" a ERC.

Parlem sense embuts: sembla que a la cúpula d'ERC hi ha un podriment ètic intern que posa el partit en una cruïlla decisiva pel seu futur: o fa net del tot, i amb cares noves canvia radicalment, o posa només pedaços i acaba d'enfonsar-se a xifres residuals. I la decisió en una direcció o l'altra no admet ajornaments. Caldria fer-la abans de les eleccions, per evitar el segur cop de gràcia que rebaixaria encara més la importància del partit. De la mateixa manera, esperar a fer l'assemblea de militants després de les eleccions pot provocar un fort malestar entre les bases del partit i que al final aquestes es carreguin tant sants com pecadors.

Sembla que els "cortesans" i aduldors de Junqueras han fet tot el que han pogut, i massa sovint per mitjans reprovables, per apartar o frenar a qui consideressin una nosa pel seu ídol. Però al final l'han feta tan grossa que ara tota la brutícia surt a la vista de tothom amb greus conseqüències per al partit. I així no es portarà els decebuts a les urnes. Ho he dit tantes vegades que ja em cansa de repetir-ho: ERC o un partit similar són essencials per una vida política normal a Catalunya. I tot el que el posi en perill de pràctica irrellevància, no m'alegra gens sinó que em produeix una gran tristesa.

I al meu, com sempre molt modest, parer, ERC només té una sortida positiva: rellevar ràpidament dels càrrecs al partit a tots els que han muntat aquest “A por ellos” contra gent per a ells incòmoda i fer un gir complet d’actuació en el qual paraules i fets concordin i no es contradiguin com ha passat massa sovint fins ara. Amb una decisió anormal en una situació anormal, fer pinya almenys amb Junts (si els cupaires no s’hi volguessin ajuntar pitjor per a ells) i fer palès als decebutos que els partits han après la lliçó i van per feina, per dur i difícil que sigui.

Només li faltava tot això a l’independentisme. I tornant a parlar sense embuts: si no hi ha aquest “canvi copernicà”, la caverna espanyola tindrà motius per fer córrer el xampany a dojo...